

Zpráva z výjezdu Mistrovství Světa 3D lukostřelbě 2015 Terni, Itálie

Mistrovství Světa v 3D lukostřelbě 2015 se konalo u vodopádů v Italském městě Terni

Reprezentační družstvo: Majerová Věra, Hanuš Tomáš, Jelínek Josef, Jurík Marian, Kocourek Richard, Koráb Ladislav, Madurkay Petr, Osten Pavel.

Část výpravy bydlela v oficiálním hotelu, ostatní využili vlastní ubytovací zařízení. Celé reprezentační družstvo se do místa konání dopravilo vlastními auty. Registrace proběhla v pondělí 31. 8. 2015 v lukostřelecké vesnici, zřízené pro tento účel v centru města.

Výsledky celého závodu můžete najít na webových stránkách

<http://ianseo.net/Details.php?toId=879>

Přehled výsledků našeho reprezentačního týmu:

jméno	oddíl	kategorie	umístění kvalifikace
Madurkay Petr	HRK	MUŽI IL	4. místo z 37 účastníků
Koráb Ladislav	LIB	MUŽI DL	9. místo z 41 účastníků
Majerová Věra	LIV	ŽENY HL	9. místo z 13 účastníků
Hanuš Tomáš	ITA	MUŽI DL	14. místo z 41 účastníků
Kocourek Richard	XIN	MUŽI HL	21. místo z 43 účastníků
Osten Pavel	LIV	MUŽI DL	30. místo z 41 účastníků
Jelínek Josef	LIV	MUŽI IL	32. místo z 37 účastníků
Jurík Marian	KLK	MUŽI HL	36. místo z 43 účastníků

Podkladem této zprávy jsou postřehy Petra Madurkaye.

Byl jsem mile překvapen zahájením, čekal nějaký průvod a pak vítáme Vás a dost. Zahájení začínalo na shromažďovacím náměstíčku, kromě střelců začali v průvodech přicházet skupiny rytířů, zbrojnošů, lukostřelců, vlajkonoši, fanfáry, bubny, dvorní dámy, princezny na koních to vše v středověkých krojích. Před námi ukazovali své umění v tanci s vlajkami, neskutečné bubnové představení a fanfáry. Následoval úžasný průvod městem a po klasickém zahájení, ještě půl hodinky nám bubeníci ukazovali co umí a uměli toho dost a bylo to skvělé.

Oficiální trénink probíhal na rozstřelišti, které bylo tragické. Terčů na první pohled bylo dost, ale samá lisovaná sláma. Zvířata v celkovém počtu čtyř kusy byla v centru většinové palby, takže se těžko hledalo místečko na terči, kde by šíp nedoznal úhony. Pavel Osten to sice zkusil s vlastní terčovnicí, ale byla hned jako ježek a nikoho nezajímalo jeho prohlášení „privato“

Kategorie instinktivní luk začínala na okruhu postaveném přímo v centru vodopádů, které jsou místní turistickou atrakcí. Něco takového jsem ještě nestřílel. Úžasně romantické a krásné, až jsem měl občas problém s návratem do reality a udržet si koncentraci na výstřel. Časté byly výstřely proti vodopádům nebo přes rychle tekoucí vodu, to celé příjemně chlazené vodní tříští. Proti minulým mistrovstvím se nedala přehlédnout poměrně zásadní změna - zvířata nebyla postavena podle velikosti či zóny a nebyly výjimkou rány třeba na terč sovu na vzdálenost 26 m nebo terč sysla vzdálenost na 24 m. Zde jsem děkoval bohu za předcházející soutěž v Maďarsku, která mě na tuto změnu náležitě připravila. Nezanedbatelný vliv na nervy soutěžících byla rovněž totální absence jakýchkoliv zábran v rizikových dopadových zónách. Snad aby pořadatel nenarušil romantiku jednotlivých výstřelů, znamenal aut u většiny terčů zásah skály nebo vodopádu. Toto vše mělo samozřejmě přímý vliv na výši nástřelů, které byly podstatně nižší než v dopadově příznivějším ME v Tallinu před rokem. Mnozí, kteří začínali kvalifikační kolo s plným toulcem, měli velký problém s dokončením pro nedostatek šípů. Extrémně to postihlo naši Slovenskou kolegyni Taťanu Binderovou, která poztrácela své šípy už v polovině kvalifikačního kola, takže zbytek tratě si mohla projít už jenom jako turistka.

Jak bylo první kolo romantické a krásné, tak bylo druhé kolo ošklivé až hnusné. Střílelo se v poměrně prudkém svahu zarostlém lesním houštím s povrchem z vápencových šutrů a drti. Velmi náročné jak chodecky, tak střelecky. V omračujícím vedru se ozýval zvuk praskajících šípů, sakrujících závodníků a do toho pro zvýšení nálady nás pronásledovali komáři.

Eliminační kola „šestnáctka“ i „osmička“ se střílela tamtéž, ale to už byl člověk náležitě psychicky připraven, no i když. Před nástupem na osmičku se prudce změnilo počasí a nastala malá potopa světa, takže když pořadatel usoudil, že už neleje, ale jenom hustě prší, vyslal nás na trať. Hned první meta byla na šikmém břehu řeky a v podstatě přestala existovat. Zablácený pořadatel se sice pokoušel lopatou vykopat jakýsi post, přesto jsem první ránu střílel s pětikilovými botami pomalu klouzající bahnitým svahem k řece. Než jsme skončili s prvním zvířetem, byli jsme od bahna všichni a připadal jsem si jako v grotesce. Pak jako zázrakem přestalo pršet, takže jsme se rázem ocitli v sauně a ani tlustá čelenka nedokázala odfiltrvat všechen pot stékající do očí. Za těchto okolností i střelená osmička byla dobrá rána, přesto jsem se vzdával naděje na další postup. Jaké bylo moje překvapení, když jsem zjistil, že skupina těch lepších střílela výrazně hůř než my a postupují do finále dokonce na druhém místě.

Finálové souboje probíhaly mezi vodopády a gold final dokonce na hlavní promenádě naproti vodopádům. Nastupoval jsem proti Rusovi Porošenkovi v absolutní pohodě a klidu. První dvě jedenáctky to i potvrdily, následovala pěkná osmička na medvěda 28 m a končili jsme divokou kočkou "dávačkou" na 8 m. Zde mne porazila vlastní pýcha. Vedl jsem o 4 body, takové zvíře jsem už střílel nesčetně krát a stačilo dát osmu, takže jsem začal místo na výstřel myslet na vítězství „nikdy, nikdy, nikdy to nedělejte“. Co čert nechtěl, Porošenko si dal jedenáctku a já to, nesoustředěný na výstřel, strhl do pětky.

Řeknu Vám, nezapomenutelný zážitek!!!

V následujícím boji o bronz už jsem takovou chybu neudělal, jenom jsem měl prostě smůlu. Ital Fabio byl výrazně nervóznější a bylo to vidět na jeho zásazích. Dvakrát čárová osma, skoro pětka. Co to bylo platné, že jsem měl osmy milimetry od desítky, když to bodově vyšlo nastejno. Pak opět rozhodla jedna rána, když se mu podařila čárová desítka a mě zase chyběl pověstný milimetrík. V každém případě jsem vděčen osudu za udělené zkušenosti a jsem moc rád, že jsem si takový závod mohl střílet až do konce.

V Hradci Králové 10.9.2015 Petr Madurkay

V Praze 14. 9 2015

Martina Macková